

Constatare

Muzică: Marius Toma
Text: Petrică Lascău

Am refuzat de-atâta vreme
Chemarea albelor solii
Rătăcitori printre dileme
În căutări de temelii

Unei gramatici infantile
I-am tot slujit ca robi supuși
Slăvindu-i verbe inutile
La vechi, capitonate uși

Sub steagul unei noi cadențe
Înjugați la dricul urii
Robia unei mari absențe
Ne-a stors în numele culturii

Ne-am născut din dorul ce-a rămas
Nepângărit de revoluții
Si-am fost copiii de pripas
Vitați în porți de instituții

Am fost hrăniți cu vorbe goale
Și noi credeam c-avem de toate
Iar umbre ne dădeau târcoale
Dar nu aveam cămăși curate

În loc de rugi am învățat lozinci
Și veșnic luptele de clasă
Ne-am despărțit de plug și de opinci
Visând ca să fugim de-acasă

Ne-om risipi ca ceața, ca un fum
Sub vântul rece-al morții ce-o să vină
De nu ne va ieși Isus în drum
Orbindu-ne cu sfânta Sa lumină

Suntem străini în lumea toată
De cerul sfânt mereu mai goi
Ne prăbușim cu zilele deodată
În adâncimile din noi

Sub steagul unei noi cadențe
Înjugați la dricul urii
Robia unei mari absențe
Ne-a stors în numele culturii

*Am refuzat de-atâta vreme
Chemarea albelor solii
Rătăcitori printre dileme
În căutări de simfonii*

*Despuiăți de vise și de ger
Străjerii unui gol imens
Ne-am găsit cu inime de fier
Dezlegând cuvinte fără sens*

*Ne-am născut din dorul ce-a rămas
Nepângărit de revoluții
Și-am fost copiii de pripas
Uitați în porți de instituții*

*Suntem străini în lumea toată
De cerul sfânt mereu mai goi
Ne prăbușim în groapa lată
Și-avem în inimă noroi.*